

Фермата въ Тексасъ

Презъ 1841 и 1842 г. заселниците въ западнитѣ области на Съединенитѣ Щати се видѣха принудени сами да взематъ мѣрки срещу намножилитѣ се разбойници и конекрадци, които законитѣ не можеха или не искаха да обуздаятъ. Престѣпленията следваха едно следъ друго, безъ да могатъ да се заловятъ престѣпниците, или пъкъ ако нѣкой биваше заловенъ, той скоро се отърваваше съ подкупъ отъ рѣшетъ на правосъдието и съ още по-голѣмо настѣрвание продължаваше безчинствата си.

Тогава обитателитѣ на Мисури и Арканзасъ се видѣха принудени да прибѣгнатъ до крайности: тѣ образуваха съюзи отъ мъже, които се наричаха регулатори и правѣха страшнитѣ си заседания въ самитѣ гори. Сега вече никакъвъ подкупенъ адвокатъ, никакъвъ таенъ съдружникъ, не можеше да помогне на бандититѣ. Попаднѣше ли нѣкой отъ разбойниците въ рѣшетъ на регулаторитѣ, той веднага биваше наказванъ спередъ престѣплението си: битъ съ камшици и изгоненъ изъ областта, или пъкъ — обѣсенъ на най-близкото дърво.

Това нѣщо помогна. Разбойниците скоро разбраха, че тъкмо въ щата, въ който се чувствуваха най-свободни, Арканзасъ, стана много горещо за тѣхъ. Всичко, което можа да се спаси отъ рѣшетъ на регулаторитѣ, избѣга въ съседния щатъ Тексасъ, който бѣ още по-дивъ отъ Арканзасъ и много по-сгоденъ за престѣпления. Въ Тексасъ се бѣха заселили вече доста много американци — изникнали бѣха ферми и колонии, и дори малки градчета. Въпрѣки това, обаче, Тексасъ си бѣ още една ужасно дива областъ. Многобройни индиански орди живѣеха въ вѣтрешността му отъ ловъ и рибарство, и човѣкъ действително би трѣбвало да